

Jubilæumshæfte

Østervang 100 år

1923-2023

FOTO: FREDERIKSBERG STADSARKIV

Fra aldersdomshjem til plejeboliger

Jubilæumshæfte
Østervang 100 år
1923-2023
Fra Aldersdomhjem til Plejeboliger

Frederiksberg 2023

Redigeret af:
Margit Jensen, forstander
Johnna Kollenberg Baggers, demenskoordinator

Grafisk tilrettelæggelse:
Piero Frattoni

Redaktionen
Plejeboligerne Østervang
Godthåbsvej 83
2000 Frederiksberg

Mere om Østervangs historie se udvalgte numre af Østervang Tidende på Frederiksberg Stadsarkiv:

<https://stadsarkivet.frederiksberg.dk/byhistorie/oestervang>

Indhold

Forord

af Margit Jensen, forstander **3**

Frederiksberg Bladet,

fredag den 16. november 1923 **4**

Uddrag af det for Frederiksberg Kommunes

Alderdomshjem gældende reglement **8**

Frederiksberg Aldersdomhjem 1923 **9**

Annalise Kuhre Frederiksen fortæller **15**

Reglementet fra 1956 **18**

Derfor blev jeg på Østervang **23**

Østervang Værdigrundlag **25**

Livshistorien 1998 **26**

Livshistorien 2022 **28**

Et trygt hjem **31**

Forord

af Michael Vindfeldt,
Frederiksbergs borgmester **32**

Forord

Det er med stor glæde og stolthed, at jeg byder jer velkommen til dette særlige jubilæumsnummer af Østervangs Tidende. November 2023 markerer en helt utrolig milepæl for vores Plejeboligerne Østervang,

da vi fejrer 100 år med omsorg, fællesskab og dedikation. Fra november 1923 til november 2023 har Østervang været et hjem for utallige mennesker med forskellige baggrunde, livshistorier, ressourcer og behov, og vi har været privilegerede at kunne støtte dem på deres livsrejse.

Det er tankevækkende at tænke tilbage på, hvordan vores plejeboliger begyndte som et alderdomshjem i 1923 og har udviklet sig til det moderne plejehjem, vi kender i dag.

"Gennem årene har vi haft æren af at byde mange beboere velkommen, og vores primære mål har altid været at skabe et trygt hjem for dem. Samtidig har vi arbejdet hårdt på at sikre, at Østervang er en sund arbejdsplads med høj trivsel for vores dedikerede medarbejdere."

Personligt har jeg haft fornøjelsen af at være en del af Østervangs rejse i de sidste 16 år som forstander. Min motivation for at søge dette job var og er stadig at skabe et godt sted for vores beboere, hvor de kan leve deres liv med værdighed og tryghed. Sammen med vores vision "Sammen skaber vi et trygt hjem og en sund arbejdsplads" har vi arbejdet med værdier som respekt, en ordentlig tone, omsorg og udvikling, og jeg er stolt

over at se, hvordan disse værdier har formet vores fællesskab på Østervang.

I løbet af de seneste 16 år har vi på Østervang investeret i faglighed, herunder personcentreret omsorg, palliativ pleje, rehabilitering og meget mere. Vi har arbejdet målrettet med at sikre beboernes sundhed og trivsel, og vores dedikerede medarbejdere har spillet en afgørende rolle i denne proces. Jeg vil gerne takke alle vores medarbejdere for deres utrættelige indsats og engagement.

Når vi ser fremad, kan vi ikke forudsige præcist, hvad de næste 100 år vil bringe, men én ting er sikker: Vores vision fra 2007 er mere relevant end nogensinde før. Sammen må vi, og sammen i denne forbindelse er, beboerne, pårørende og medarbejderne fortsætte med at skabe et hjem, hvor beboerne føler sig værdsatte og elskede, og hvor vores medarbejdere trives og har mulighed for at udvikle sig. Lad os sammen fortsætte med at arbejde for værdighed, samarbejde og kommunikation i vores fælles hus, Østervang.

Så lad os fejre vores fortid, værdsætte vores nutid og se med forventning og håb mod fremtiden. Jeg er dybt taknemmelig for at være en del af Østervangs historie, de sidste 16 år har været en fantastisk rejse og jeg ser frem til de kommende kapitler, som vi vil skrive sammen.

Tak for 100 år med hjertevarme, engagement og omsorg.

Margit Jensen, forstander

Frederiksberg Bladet

Fredag den 16. november 1923

Står man en sludfuld november aften af en linje 2 på hjørnet af Godthåbsvej og Fasanvej, syntes det pludseligt, som alt håb lades ude, Sporvognene drejer demonstrativt af til hver sin side, den elektriske belysning hører op, og tilbage bliver blot en skummel landevej med et bundløst morads og en beværtning med det velklingende navn Kafé Stormly.

Men er man nået et par skridt af den mørke landevej, er det næsten med et gisp, at man standser inden for lågen til indkørslen til det nye alderdomshjem på hjørnet af Tesdorpsvej, idet man modtager et første-håndindtryk af en solid, grundfæstet hygge og velstand.

Det nye alderdomshjem fremtryller for beskuerens øje et helt Dickensk motiv. Den har portner og funktionærlænge, med den stilfulde søjlegang i midten får en straks til at komplimentere arkitekten Gundelach-Petersen. Samtidig er der en vis original hygge over den i novemberblæstens let svajende,

gammeldagsformede lygte, der byder os indenfor. En flot luftig plads med 4 græsplæner breder sig nedfor hovedbygningen.

Noget senere befinder vi os på oversygeplejersken, frøken Poulsens kontor og frembærer vort ærinde, en samtale med en af beboerne i anledning af flytningen. Frøken Poulsens ansigt antager et høfligt beklagende udtryk, idet hun mener at alle de gamle mennesker er gået i seng, men pludselig opklares hendes ansigt af et smil. Hun husker på en herre, der sjældent plejer at gå til ro før klokken 22, og med et smil og en beskyttende bevægelse bliver vi introduceret for hr. Carl Jensen.

"Vi er alle så begejstrede og glade for dette nye hjem, hvor vi føler det, som var det vore egne stuer" siger den gamle herre. "Og har De set 'Kolonnaden' som vi kalder søjlegangen dernede, er det ikke noget af det hyggeligste?"

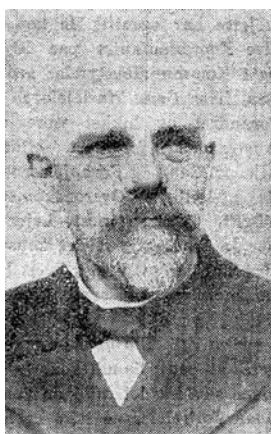
Det var selvfølgelig ikke nemt for de fle

Frederiksberg Kommunes Alderdomshjem set fra Godthåbsvej.

*Oversygeplejerke
frk. Poulsen.*

Hr. Carl Jansen.

Juleaften i kirke- og festsalen.

ste af os at forsones os med tanken om, at vi skulle skifte opholdsted, nu havde jeg for eksempel boet det samme sted i 7 år. Men da vi først var kommet herover, nogle pr. bil, og de der kunne, til fods, ja, så var vi ganske overvældet. Som De ser, så er væggene tapetseret. Der hører til hvert værelse en polstret sofa, et stort dobbelt skab og et praktisk bord. Navnlig skabet er vi glade for, eftersom vi før havde en krog med udspændt stykke tøj. Og så er alt så praktisk. Varmeapparatet hvor man før skulle dreje 40 gange, hvilket er noget for en mand i min alder, ordner nu det hele på sekunder. Det elektriske lys er

installeret med højseapparater og en morsom nat- og sygebelysning og så er vore omgivelser hyggelige."

Og hr. Jensen begynder en fremvisning af hele bygningen, en fremvisning der røber både en interesse og en tilfredshed, som vi næppe kan finde større hos selve arkitekten. Vi kommer til de små hyggelige kroge, hvor passieren kan trives og aviserne læses, og til spisestuen, hvis enkle hygge, minder os stærkt om, hvad vi endnu husker fra vores bedsteforældres hjem.

Overalt blide afdæmpede farver, der stemmer sindet til ro og hygge og samtidig er alle

Vævestuen.

Alle alumnerne på udflugt til Dyrehaven, sidst i 1920'erne.

den moderne tids bekvemme opfindelser taget i brug. Vi passerer køkkenen og skyllerum og når endelig til vareelevatoren, der særlig synes at have fanget hr. Jansens interesse, og om hvilken han fortæller:

"Maden bringes os fra det gamle hospital og køres på de små hospitalsmadvogne ad en makadamiseret vej [en type vejbelægning bestående af grus og sten i forskellige stør-

relser (Red.)], der er lavet til det samme, hen til en elevator der fører ned i kælderen; her føres den over i en anden elevator, der bringer den op i etagerne.

Den første dag havde vi for resten det tilfælde, at vi der plejer at få maden kl. 5½, først fik den kl. 7. Elevatoren var nemlig lavet for lille. Vognen kunne ikke gå med! Den sag er dog ordnet nu og alt forløber som det skal".

Mandestuen.

En opholdsstuen.

Der skal snart være indvielse?

"Det er muligt; vi har jo fået en stor forsamlingshal med bænke, lige som i et teater, i den længe der er pendant til portnerboligen. Som De ser er den bygget med store vinduer, og i den ene ende er der talerstol, i den anden orgel, og endelig er det indrettet således, at der kan forevises lysbilleder".

Hvad får De ellers tiden til at gå med?

"Vi er jo fuldstændig frit stillet, kan komme og gå, når vi vil. Ja, i øvrigt så læser vi. Vi har fået en mængde gode gamle bøger fra kommunens biblioteker. Jeg har ordnet dem, stillet dem op på 3. sal og skrevet katalog over dem. Desuden får vi dagbladene gratis, eller rettere fik, thi efter vi er flyttet er det holdt fuldstændig op. De skulle blot derinde på redaktionerne vide, hvilken glæde det er for os at læse blade, så ville de såmænd gerne sende et eksemplar. Personlig går jeg hver dag hen på Rolighedsvej, der er et par avisskabe, og man må jo følge med."

Og få samtalestof?

"Aah nej, emnerne mand og mand imellem herude er meget intetsigende og drejer sig kun om hvor gamle vi er og om de forskellige sygdomme ...".

Vi er imidlertid nået tilbage til hr. Jansens værelse og tager efter endnu en hyggelig passiar afsked med den gamle.

Inden vi forlader hjemmet, stiller vi endnu et par spørgsmål til frk. Poulsen, som betegnes af hr. Jansen som "mageløs god og rar". Oversygeplejersken betragtes i øvrigt som leder og bestyrerinde af det nye alderdomshjem.

Også frk. Poulsen kan ikke nok udtrykke sin glæde over det nye hjem, og mener, at der er godt og vel 100 beboere.

"I øvrigt" slutter frk. Poulsen, "var det oprindeligt meningen at bygge elevator ned gennem den store rummelige hovedtrappe. Men tanken blev opgivet, da man anså det for farligt, for de ældre mennesker, der aldrig havde været vant til at benytte en så moderne indretning".

Redaktionen siger tak til Frederiksberg Stadsarkiv for hjælp med at finde materialet frem og scanningen af billeder.

Frederiksberg Kommunes Alderdomshjem, Vestfløj og Kolonnaden.

U D D R A G
AF DET FOR FREDERIKSBERG KOMMUNES ALDERDOMSHJEM GÆLDENDE
R E G L E M E N T .

Hjemmets beboere skal i enhver henseende rette sig efter den for hjemmet foreskrevne husorden og efterkomme de pålæg, som gives dem af det tilsynsførende personale.

I deres indbyrdes omgang og overfor personalet skal de vise sømmelighed, fredsommelighed og velvilje.

Spiritøse drikke må kun efter særlig indhentet tilladelse indbringes eller nydes i hjemmet.

Beboerne skal, såfremt deres helbredstilstand tillader det, selv rede deres senge og holde deres stue ryddelig. De må udvise properhed med hensyn til deres person, og deres sager (særlig deres beklædningsgenstande) skal de holde rene og ordentlige. Deres senge skal være redt og stuerne være gjort ryddelige inden kl. 9,30, og de må ikke uden tilladelse af forstanderinden forlade hjemmet, førend de dem påhvilende morgenpligter er fra hånden. Forlader de hjemmet, og agter de at udeblive fra et eller flere måltider, bør dette såvidt muligt meddeles til forstanderinden senest den foregående dag inden kl. 19, og de må kun efter forud hos forstanderinden indhentet tilladelse være ude efter kl. 21,30. - Beboerne skal gå til sengs senest kl. 22.

Beboere, som på grund af affældighed eller svagelighed ikke kan hjælpe sig selv, kan, såfremt de overhovedet er i stand til at færdes udenfor hjemmet, kun erholde tilladelse til at forlade dette under pålidelig ledsagelse.

Beboerne må kun med forvaltningens tilladelse midlertidig forlade hjemmet for eet eller flere døgn, og de skal, senest et døgn før de agter midlertidigt at forlade hjemmet, fremsætte anmodning herom over for forstanderinden. Beboerne er i disse tilfælde forpligtet til at opgive, hvor og hos hvem de tager ophold.

Under deres ophold udenfor hjemmet bør beboerne vise en sømmelig adfærd.

Bliver beboerne syge, skal de rette sig efter lægens og forstanderindens forskrifter og, når det fordres, lade sig indlægge i sygeafdelingen eller i hospitalet.

Besøg af fremmede på plejeafdelingerne tilstedes daglig fra kl. 11 - 13 og fra kl. 15 - 18, tirsdag og fredag dog til kl. 19, på sygeafdelingen fra kl. 11 - 13 og fra kl. 15 - 17, tirsdag og fredag dog fra kl. 16 - 19. - Såfremt de besøgende ikke viser en i enhver henseende rolig og sømmelig adfærd, kan de bortvises. Uden for de nævnte tider må beboerne ikke uden tilladelse aflægge besøg hos hverandre på stuerne.

Det er forbudt at give nogen af hjemmets betjening dusører.

En beboer, som viser sig i beruset tilstand i eller udenfor hjemmet eller iøvrigt overtræder nogen af de foranstående bestemmelser, kan efter omstændighederne bortvises fra hjemmet.

Ingen beboer må fraflytte hjemmet, uden at der forud af forvaltningen er truffet bestemmelse om udskrivningen.

--oooOooo--

Frederiksberg Aldersdomhjem 1923

Et helt nyt alderdomshjem blev taget i brug, det blev indviet den 17. november 1923, med plads til 37 alumner. Arkitekterne bag var O. Gundelach-Petersen og Charles Christensen.

Fra indvielsen:

"Lidt før kl. 3 begyndte de gamle at strømme ind i Forsamlingssalen, sammen med personalet og efterhånden kom så kommunalbestyrelsens medlemmer med damer, kommunens embedsmænd og gæsterne, arkitekter og håndværkere.

Bl.a. sås Indenrigsminister Kragh, Kontorchef Wulf fra Indenrigsministeriet, Rådmand Silius Johansen, Kontorchef L.P. Nielsen og Stiftsprovst Hoffmeyer. Borgmester Godskesen bød forsamlingen velkommen.

Frederiksberg Kommune ville gøre det så godt for sine værdigt trængende. Nu var det lykkedes at få opført det nye Alderdomshjem – sagde Borgmester Godskesen – vi synes selv, at det er så smukt og praktisk."

Marie Poulsen, uddannet i husgerning og bestyrer på det gamle alderdomshjem på Lampevej siden 1910, blev den første forstander på Frederiksberg Alderdomshjem.

Datidens livshistorie

Den første alumne der var indskrevet i 1923, med de oplysninger der var:

Nr. 5765: Løbe nr. 1

Fulde navn og stilling:

Hr. Snedkermester Herman Haslunds Enke,
Margrethe Marie f. Lund.

Fødested, -aar og dag:

Christianshavn, 1840, 26. Oktober.

Indlagt den 1. Juli 1910 fra Sophievej 27A St.
(Enke fra 17. Maj 1919).

Pårørende:

Ferier:

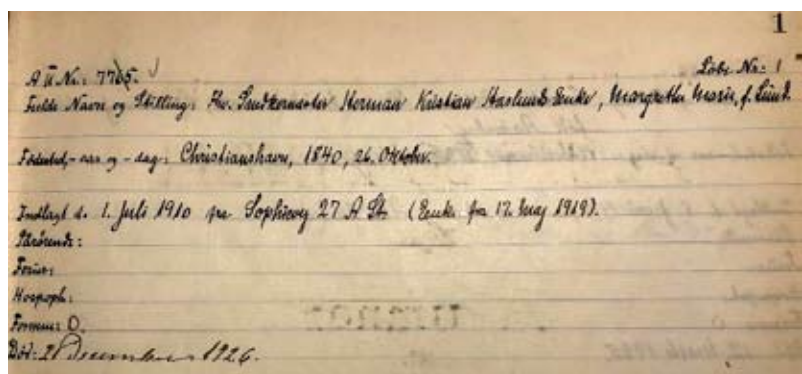
Hospitalsophold:

Formue: 0

Død: 21. December 1926.

Den første dokumentation

Den første side i protokollen.

I 1923 var Alderdomshjemmet under Fattig- og Hospitalsvæsenet.

Vestfløjen med kolonnaden

I hver side af kolonnaden, var der en bolig. Den ene blev lejet ud, de første år, fordi alderdomshjemmet hørte under hospitalet, senere blev det bolig for forstanderinden. Den anden bolig var til portneren.

Den sidste forstander der boede der, var Elisabeth Nielsen, der senere flyttede ind på Østervang som beboer.

Portner Brun havde en datter, Birgitte, der blev sygeplejerske og senere afdelingsleder på Østervang.

Interiør fra opholdsstuen.

Fra 1933 til 1956 var alderdomshjemmet under Socialkontoret.

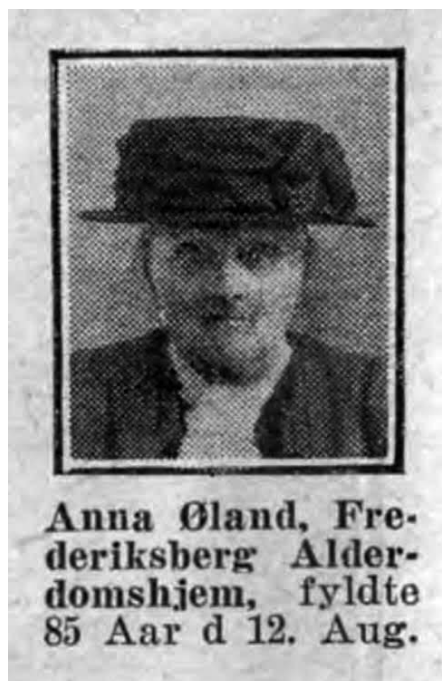

Nødbelysningen var en æske stearinlys, tændstikker og en kammerstage. Der var en æske på hver afdeling.

I 1951 blev Østfløjen bygget.

I 1956 kom Alderdomshjemmet under Social- og Sundhedsafdelingen.

Alderdomshjemmet bliver nu delt op i en rask- og sygeafdeling. Der er nu plads til 166 beboere.

Mærkedage i Familie Journalen, 1923.

Blå blomst, porcelænet fra Den Kongelige Porcelænsfabrik, der kun kom frem, når Sognerådet kom på besøg.

Caféen.

I 1969 blev Sydføljen åbnet og antallet af beboere er nu 225.

Kirkebygningen, uret på taget, kan lige anes. Foruden at blive brugt til Kirke var det også festsal, der var orgel og altertavle i den ene ende, i den modsatte kunne der vises lysbilleder.

Der var kirkebænke, som er bevaret. De blev restaureret under den sidste store ombygning og står nu på gangene på Østervang.

I 1959 blev Alderdomshjemmet til Østervang

Huset på Stockflethsvej 4 blev omdøbt til Vestervang efter en konkurrence. Ved samme lejlighed fik Alderdomshjemmet på Godthåbsvej 83 navnet Østervang.

I 1985 bliver Simone Eliasson viceforstander og i **1987** bliver hun forstander.

"Hundens fødselsdag"

Pigen står med et flag i hånden og et kødben i hånden på ryggen.

Da Østervang fik en stor donation blev det

vedtaget, at den skulle omdannes til en skulptur. Skulpturen, der er udført af Leif Sylvester, kaldes i daglig tale "Den blå dame".

Den stod først i haven ud mod Tesdorpfvej, men blev efter ombygningen flyttet om foran Cafeen og er i dag "Østervangs var-tegn".

I 1995 begynder ombygningen til "**Pleje-boligerne Østervang**", under forstander Simone Eliassons ledelse.

Der bliver indrettet med danske kvalitets-møbler, Børge Mogensen tremmesofaer, gode lænestole med hvilefunktion og Montana-reoler i opholdsstuerne, i Café og Festsal Nanna Ditzels borde og stole og på væggene god kunst, ophængt af Tøger Seidenfaden.

En indretning der stadig fungerer og får mange positive bemærkninger fra besøgende.

Plejeboligerne Østervang får som et af de første plejehjem elektronisk journal-føring, Rudy Ploug-systemet.

I 1996 er der rejsegilde på Café-bygningen.

Café-bygningen ses gennem Kolonnaden og med skulpturen "Hundens fødselsdag" foran.

I 1997 blev **Vestfløjen** indviet efter renoveringen. Nu med plads til 130 beboere og 30 dagjemsgæster, i det nyåbnede dagcenter, "Aktivitetscentret".

Plejeboligerne Østervang er nu et hjem med et-rums-boliger med entré med skabe, lille tekøkken med køleskab og bad. Der er seks ægteparboliger. Alle boliger er nu med loftlift. Der er fysioterapi og lokaler til frisør og fodpleje.

1997 åbner Aktivitetscentret, med plads til 30 daglige gæster, med Bo Pedersen, sygeplejerske, som daglig leder.

Målet var at forebygge ensomhed, styrke gæsterne fysisk, psykisk og socialt, gennem træning i fysioterapien, omkring måltiderne og i de forskellige aktivitetstilbud og grupper.

Aktivitetscentret. De første medarbejdere, fra venstre: Johnna, Gitte, Kirsten, leder Bo Pedersen, Conny og Pia.

I Aktivitetscentret begynder arbejdet med reminiscens og de første Livsplakater, foruden besøgende, gennem 10 år, af en gruppe indvandrerkvinder fra flere nationer, med genbesøg og flere ture, bl.a. til Danmarksudstillingen på Nationalmuseet.

I dag kommer aktivitetscenterborgerne for at vedligeholde deres funktionsniveau eller muligvis rehabilitere lidt på deres fysiske formåen. Der er fokus på det fysiske- og det mentale behov, samtidig med at der er stor støtte til at skabe sociale bånd og holde fokus på den gode kost og ernæring.

Der er i dag fem forskellige faggrupper ansat i Aktivitetscenteret, så der er gode vilkår til at komme godt rundt om borgernes behov og trivsel.

**I 1999 fik Østervang Hercules-prisen
for godt et arbejdsmiljø**

Forstander Simone Eliasson modtager Hercules-prisen.

Borghild Nielsen i sin bolig.

*Den smukke Festsal, med Nanna Ditzels
borde og stole. Festsalen bruges også til
Gudstjenester.*

**I 2004 bliver der ansat en
demenskoordinator**

1. januar blev Johnna Baggers ansat som den første demenskoordinator på plejehjem og udarbejdede, som det første, målene for demensarbejdet på Østervang:

- At beboere med demens har en tryk hverdag med muligheder for at bruge deres ressourcer og komme så tæt på deres tidligere vaner og normer som muligt.
- At pårørende får den støtte, vejledning og dialog, de har behov for.
- At personalets vidensniveau er opdateret og at handlinger stemmer overens med kendt viden om demens – og at personalet med denne viden er i stand til at give beboerne en tryk og sikker hverdag.
- At besøgsvennerne støttes i deres funktion på Østervang og får den fornødne viden om demens.

Johnna Baggers/Østervang fik priserne for bedste præsentation på Demensdagene, den årlige konference om demens, afholdt af Videnscenter for demens, Socialministeriet og Alzheimerforeningen:

2005: Arbejdet med reminiscens, "Det blå køkken".

2007: Kulturhåndbogen.

2009: Måltidets rammer.

**I 2007 blev Margit Jensen ansat som
forstander.**

Margit Jensen.

LIVETS GANG PÅ ØSTERVANG

Annalise Kuhre Frederiksen fortæller

Torsdag den 10. september 2009 fik Annalise Kuhre Frederiksen Dronningens Fortjenstmedalje for 40-års tro tjeneste på Østervang. Bag de 40 år ligger der en lang historie, ikke alene om Annalises arbejde, men også Østervangs historie og udvikling.

”Jeg var til ansættelsessamtale hos Forstanderinde, frk. Elisabeth Nielsen og blev derefter fulgt over på en afdeling, hvor jeg blev modtaget af en stor matrone, der foruden at ryge cigar også slog en kæmpe latter op og udbrød: ’Hvad skal jeg dog med dig?’. Så jeg tænkte: ’Her bliver jeg ikke længe’. Ikke alene blev jeg i over 40 år, men nåede også at møde frk. Elisabeth Nielsen som beboer.

Da jeg dengang begyndte, så Østervang helt anderledes ud. Der hvor administrationen ligger i dag, var afdeling 1 og resten af etagen hed afdeling 2; ovenover var så afdeling 3 og 4, hvor jeg begyndte på afdeling 4. Der var blandt andet to køkkener på hver etage, lige på hver side af midtertrappen.

I portbygningen boede portneren til venstre, han hed Brun og var gift og havde to døtre. Den ene, Birgitte, blev senere afdelingssygeplejerske på Østervang. Til højre boede forstanderinden, frk. Elisabeth Nielsen. I dag, hvor det er Skolestue og kontor, er det underligt at tænke på, at her boede to familier.

Den fløj jeg begyndte i, Vestfløjen, var sygeafdeling, hvor beboerne boede to og to sammen og ikke havde deres egne møbler. Hver beboer havde en seng og et sengebord og et lille fælles spisebord. Den nye fløj, Sydfløjen, var lige indviet i januar 1969 og var

Annalise Kuhre Frederiksen.

meget moderne. Der havde beboerne deres eget værelse og var to om et badeværelse, der lå mellem to beboerstuer i modsætning til de andre afdelinger, hvor badeværelser og toiletter lå på gangen. Badeværelserne havde badekar og ingen bruser. En gang om måneden var det store badedag, så kom portørerne fra Frederiksberg Hospital for at hjælpe beboerne med et bad.

Portørerne sad og ventede på gangen til plejeren kom ud og sagde nu kunne de komme. Så gik de ind og hjalp de beboeren over på en brik og beboeren blev kørt ud på badeværelset og hjulpet i badekarret og efter endt bad tilbage på briksen og ind i boligen, hvor beboeren kom tilbage i sengen eller fik tøj på.

Foruden hjælpen til badet kom portørerne tre gange i døgnet for at hjælpe beboere op

Det var dengang sygehjælpernes uniform var blå med hvide forklæder ...

eller i seng, eller de hjalp med at vende dårlige beboere. Så, jeg havde rig lejlighed til at se min mand, der var portør!

Om sommeren blev beboerne kørt i haven også selv om de var sengeliggende, så blev hele sengen kørt ned. På et tidspunkt var der små nyttehaver som beboerne selv passede.

Den varme mad kom fra hospitalet, blev sat op på vognen sammen med servicet. Så skulle jeg gå med vognen. En sygeplejerske gik med og øste maden op, hvorefter jeg gik ind med bakken. Kun sygeplejersken måtte øse mad op.

Smørrebrødet blev smurt i køkkenerne på

- og sygeplejerskernes hvide ... og en cigar var tilladt.

Østervang af tre faste aftenvagter. Var en af dem syge måtte jeg møde ind på en delt vagt, gå hjem og komme igen kl. 16.00, smøre mad og lave te.

På det tidspunkt hørte Østervang under Frederiksberg Hospital og lønnen blev uddelt i kælderen af personale fra hospitalet. I starten fik jeg ugeløn, så blev det 14-dages løn. Den første løn i måneden blev udleveret af en portør og en sekretær og lønnen var i konstanter i brune kuverter. Jeg fik 10,25 kr. i timen. Den anden gang i måneden sad der også en fra fagforeningen og efter at have fået sin lønningskuvert gik man over og be-

"Om sommeren blev beboerne kørt i haven, også selv om de var sengeliggende, så blev hele sengen kørt ned. På et tidspunkt var der små nyttehaver som beboerne selv passede."

To beboere på en af sygestuerne.

Julefrokost på gangen.

talte sit kontingent til fagforeningen, som man skulle melde sig ind, når man fik sin første hele løn.

Der var vaskeri i kælderens, der hvor servicemændene nu har deres kontor. Hver afdeling fik vasket en gang om ugen. Det var dengang der ikke var så mange muligheder som i dag, f.eks. var der kun en længde på alle uniformer, så dagen begyndte med at en hel del måtte lægge deres uniform op med hvid tape.

Der var to faste læger tilknyttet Østervang; de kom to gange ugentlig og den ene hed Sprogø. En dag kom en af lægerne med mudrede sko, hvorpå frk. Johansen beordrede mig til at pudse dem.

Der, hvor afdeling 8 er i dag, var der en husvildeafdeling. En overgang boede der en murer der drak mere end han murede. Ofte, når jeg mødte om morgenen, mødte jeg mureren der var på vej hjem, godt stiv!

Der, hvor afdeling 6 nu har kontorer, var der en gymnastiksal, hvor der var ansat en kendt gymnastikpædagog. Hun var ofte dommer ved gymnastikstævner og hendes datter var lærer ved Nylandsvejens Skole.

Der var også ansat en fysioterapeut, hun var blind og havde en førerhund der hed Sussie. Sussie havde det rigtig godt og blev

tykkere og tykkere. Når fysioterapeuten og Sussie skulle gå med en beboer havde de en portør med som hjælp.

Der var ingen frisørsalon på Østervang. Frisør Madsen kom og klippede beboerne, både de der var oppe og de der var sengeliggende.”.

Annalise Kuhre Frederiksen

Reglementet fra 1956

Der er et stort spring fra de nuværende kvalitetsstandarder, der er en del af Frederiksberg Kommunes arbejde med at udvikle og sikre kvaliteten på plejehjemmene, til reglement for Østervang. Reglementet er godkendt af Socialministeriet den 15. november 1956 og sidst optrykt i 1961.

Nedenfor er et lille udpluk af de i alt 17 regler.

5. Ved optagelsen i hjemmet træffes bestemmelse om, hvilke af den pågældendes ejendele, der kan medtages på værelset, medens der efter forhandling træffes bestemmelse om de øvrige ejendele. Møbler, der medtages, skal være i god og ordentlig stand, og desinfektionsattest må foreligge inden indflytningen. Over de medbragte møbler optages en fortegnelse, der underskrives af forstanderinden og den pågældende beboer. Af fortegnelsen udleveres en genpart til opbevaring.

Om opbevaring af beboernes værdipapirer og andre værdigenstande gælder de af Forvaltningen til enhver tid gældende regler.

6. Opholdet i hjemmet træder i stedet for kontant folkepension og skal give de pågældende mindst lige så gode kår som modtagelse af pension.

Beboerne får deres fulde forplejning i hjemmet i overensstemmelse med et af Socialministeriet godkendt kostreglement. Efter lægens anvisning kan der gøres afvigelse fra dette reglement.

7. Vask af beboernes linned m.v. besørger af hjemmet. Linned og lagner skiftes så ofte, det er nødvendigt. Navnlig skiftes ganglinned mindst en gang ugentlig og lagner mindst en gang månedligt.

8. Til små fornødenheder udbetales der beboerne lommepenge i henhold til lov om invalide- og folkepension § 18, stk. 3. For beboere der har egen indtægt, foretages der fradrag i lommepengene eller eventuelt indbetaling til kommunens kasse i overensstemmelse med reglerne i samme bestemmelse.

Til beboere, der tager ferieophold uden for hjem-

met, udbetales der uden hensyn til de pågældende økonomiske forhold kostpenge for hver dag, de pågældende er fraværende fra hjemmet. Kostpengene udgør for tiden 3 kr. pr. dag og ydes kun for rejser af en varighed på 3 dage eller derover og ikke for mere end 21 dage i alt inden for et år. Jfr. Socialministeriets cirkulære af 28. februar 1949, 27. januar 1954 og 30. august 1960.

9. Beboerne skal i enhver henseende rette sig efter de i dette reglement foreskrevne ordensbestemmelser, ligesom de må efterkomme det tilsynsførende personales anvisninger.

Beboerne må indbyrdes og over for personalet vise hensynstagen og fordragelighed.

10. Beboerne skal, såfremt deres helbredstilstand tillader det, selv rede deres senge og holde deres stue ren og ryddelig, dog udføres gulvvask af personalet. Beboerne må overholde personlig renlighed og skal, så ofte det skønnes nødvendigt, have et varmt bad. Sengene skal være redte og stuerne gjort ryddelige inden kl. 9.30.

Beboerne skal gå til sengs senest kl. 23. Madvarer må ikke opbevares på stuerne, og levninger af mad efter endt måltid bringes tilbage til køkkenet.

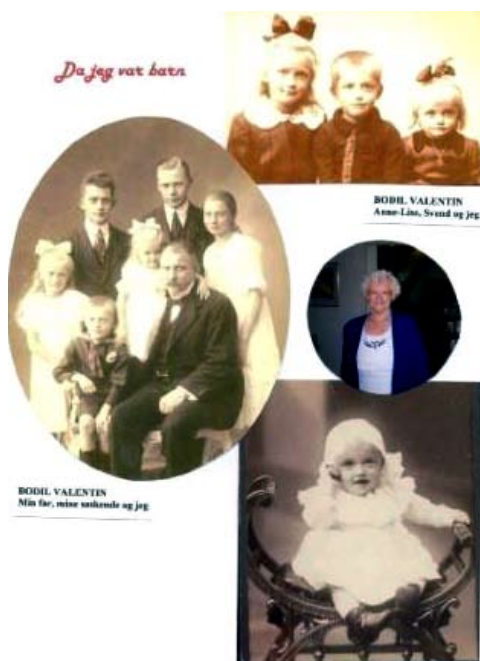
14. Overtrædelse af dette reglements bestemmelser, navnlig uorden, uhøflig og usømmelig opførsel over for hjemmets betjening eller uforligelighed i omgang med de øvrige beboere eller misbrug af spiritus, kan medføre, at pågældende i særlig graverende tilfælde, eller når gentagen advarsel har vist sig forgæves, vil kunne bortvises fra hjemmet efter beslutning af udvalget for folke- og invalidepension.

Livshistorien - Livsplakater

Brugen af livshistorier er et vigtigt redskab i plejen og omsorgen for at sikre, at beboere, så vidt muligt, bevarer det liv, de levede inden de flyttede ind på Østervang. Derfor blev pårørende bedt om at skrive en livshistorie i forbindelse med indflytningen, forløberen for Livsplakaten.

Ideen til Livsplakaten opstod da de billeder daghjemsgæsterne havde med, udløste mange samtaler, hvor det ofte viste det sig, at de havde fælles minder via at have gået på samme skole, boet i nærheden af hinanden, havde rejst de samme steder, m.m.

Livsplakaten kom til at bestå af en Livs-linje, hvor den enkelte daghjemsgæst skrev de vigtigste årstal og begivenheder med udvalgte billeder. Livsplakaterne viser den enkeltes livsforløb. De første Livsplakater blev lavet på spånplader.

Da Piero Frattoni i 2007 blev frivillig i Kulturgruppen, blev gruppen enige om, at de ville lave Livsplakater efter at have set de første Livsplakater.

Nu kunne de laves digitalt. Det gjorde det lettere for alle at læse/se beboerens livshistorie og bruge den i omsorgen og plejen – foruden pårørende kunne få den.

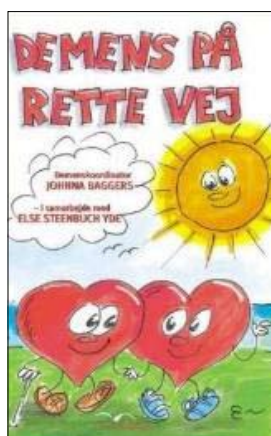
Den første- og en af de sidste Livsplakater kan ses bag i hæftet på side 26-29.

Johnna Baggers og Margit Jensen ved posteren "Livsplakater" ved Demensdagene.

2006 udkom bogen: "Demens på rette vej", af Johnna Baggers. I bogen et afsnit af Lotte Dyrbye.

2012 udkom bogen: "Håndbog i Aktiviteter", lærebog på Social- og sundhedsuddannelserne, med illustrationer, foto taget af Steen Følsgaard, med beboere på Østervang i aktiviteterne.

En fyldt festsal i anledning af udgivelsen af "Håndbog i aktiviteter", hvor forlagsredaktøren fra forlaget Munksgaard deltog.

I 2014 stopper Johnna Baggers som demenskoordinator på Østervang

I stedet for afskedsreception valgte Johnna at holde reception for udgivelsen af bogen: "Et rigt liv – at leve og give videre", samlet af Kulturgruppen med indhold fra beboere, medarbejdere og frivillige på Østervang.

Margit Jensen takker Lizzie Lundgren, Birthe Zetterwal, Johnna Baggers, Else Olesen, Piero Frattoni, Borghild Nielsen, Ida Olsen og Ruth Søby.

En Festsal fyldt med beboere og medarbejdere, som alle havde bidraget, på den ene eller anden måde.

Bogen "Et rigt liv – at leve og give videre" er rigt illustreret, på forsiden et barndomsbillede af Finn Munch Pedersen og på bagsiden et foto af samme Finn Munch Pedersen der danser med sin kone, Jytte Munch Pedersen, i Festsalen på Østervang. Jytte Munch Pedersen kaldte billedet: "Vores sidste dans".

I 2014 udkom bogen: "Med præsten på plejehjem", med et afsnit fra Østervang om gruppen: "Tro og traditioner".

I 2015 udkom "DialogBogen - Et redskab til refleksion for elever, studerende og medarbejdere inden for Social- og sundhedsområdet" i samarbejde med Betaniahjemmet, Cecilie Monrad, Frederiksberg Museerne og Susanne Rishøj, demenskoordinator og tidligere souschef på Østervang.

DialogBogen kan downloades på:
www.betaniahjemmet.dk under 'Projekter'.

2012: Rehab Østervang – en neurorehabiliteringsenhed bliver til

Af Lotte Dyrby

Igennem 00'erne var vi et par ildsjæle på Østervang, som arbejdede for at Østervang skulle blive et hus med stort fokus på neurologi generelt, ikke kun til ældre borgere, men også til yngre borgere.

Det betød, at vi fik mulighed for at begynde at tage borgere ind med erhvervede hjerneskader. De borgere blev samlet i stueetagen i Sydfløjen. Der blev søgt puljemidler, så vi kunne kompetenceudvikle hele Østervangs personalestab i forhold til neurologi. I forbindelse med puljemidlerne fik vi også lavet vores første Østervangs Kor, hvor vi opnåede utrolige resultater med at få bl.a. de afasiramte borgere i huset til at kunne synge kanon og toastemigt.

Østervangs Kor.

Neurologiafdelingen blev indrettet i stueetagen i Sydfløjen og blev åbnet som **Neurorehabiliteringsenheden Østervang** (daglig tale Rehab Østervang) med special i neurologi og neuropædagogik.

Afdelingen blev nu selvstændig og kunne modtage Frederiksberg borgere, som havde behov for et midlertidigt døgnrehabiliterings-tilbud med specialiseret neurorehabilitering.

Rehab Østervang består i dag af otte forskellige faggrupper og modtager borgere med erhvervede hjerneskader i aldersgruppen fra 18 til 67 år. Der samarbejdes tæt med de andre genoptrænings- og rehabiliteringsinstitutioner i Frederiksberg

Kommune og med Region Hovedstaden, så borgerne følges tæt igennem hele deres rehabiliteringsforløb tilbage til et liv som før hjerneskaden.

Fysioterapien og ergoterapien på Østervang

Der har i rigtig mange år af Østervangs 100 års historie været tilknyttet **fysioterapi** og **ergoterapi** til plejeboligerne på Østervang. Igennem de sidste 30 år har der været en fysioterapi, hvor Østervangs beboere har haft mulighed for at træne med fysioterapeuter enten på hold, eller som individuel træning eller hjælp til anskaffelse af hjælpemidler.

Ergoterapien har igennem årene enten været en ergoterapi eller i en lang årrække været et aktivitetssted ved navn "Solsikken". Solsikken var et mødested for husets beboere, hvor de kunne komme og lave aktiviteter af mange slags.

Solsikken blev nedlagt i 2016. Siden 2016 har Plejeboligerne Østervang igen haft en ergoterapeut tilknyttet, som varetager mange opgaver i huset omkring beboernes hverdagsliv og ergonomi, samt støtter beboerne hvis de har problemer omkring måltiderne.

Et udpluk af personalegruppen i Rehab Østervang og deres ansættelsesanciennitet på Østervang og i Neurorehabiliteringsenheden i 2022.

I 2013 får Piero Frattoni Frederiksberg Kommunes Frivilligpris

Piero blev indstillet af Johnna Baggers og beboerne i Redaktions- og Kulturgruppen på Østervang, for sit store arbejde og engagement som frivillig på Østervang.

Han deltog i Redaktions- og Kulturgruppen fra 2007, satte månedsbladet "Østervang Tidende", stod for det grafiske arbejde med alle posters, hæfter og pjecer, bogen "Mit Danmark", foruden de mange Livsplakater.

Borgmester Jørgen Glenthøj overrækker Frivilligprisen 2013 til Piero Frattoni.

Redaktionsgruppen bag månedsbladet "Østervang Tidende".

I 2022 "En livsglad dame på 104"

Borghild Nielsen (nr. 2 fra venstre i det store billedet), i en fyldt Festsal på Østervang til premieren på filmen: "En livsglad dame på 104", optaget af videojournalist Jakob Willadsen, for Frederiksberg Stadsarkiv. I filmen fortæller Borghild Nielsen om sit liv og sin glæde over, at bo på Østervang og om de aktiviteter hun deltager i.

Filmen kan ses på: <https://stadsarkivet.frederiksberg.dk/video/en-livsglad-dame-paa-104>

Derfor blev jeg på Østervang

Tom Grøndahl Andersen

afdelingssygeplejerske. Ansat den 1. maj 2007. Østervang blev for mig hurtigt en hjørnesteen i mit arbejde som sygeplejerske, for her var fra første dag fokus på respekt,

omsorg, nærvær, udvikling og kommunikation. Det trygge hjem og den sunde arbejdsplads der lever og lærer.

Pia Humle Johansen

adm. koordinator. Ansat 1.5.1988 til 28.2.1998 og 1.6.2003.

Østervang er et sted med mange skønne kollegaer, beboere og pårørende. Et sted med smukke omgivelser, udfordringer, ud-

vikling og rummelighed. Og selv efter de i alt 30 år er jeg stadig meget glad for mit job, hvor dagene aldrig er ens.

Charlotte Vestergaard Thomsen

Jeg blev ansat på Østervang den 1. november 1988. Jeg var kun lige blevet færdig som sygehjælper. Blev omskoleet til assistent i 2000. Jeg har altid elsket vores dejlige

hus og følt mig værdsat som den person jeg er. Idag er jeg teamkoordinator på Østervang Rehabilitering.

Elisabeth Bytofte

klinisk udviklingssygeplejerske. Ansat i 2007.

Jeg trives på Østervang, som rummer det trygge hjem for beboerne og den sunde arbejdsplads for kollegaerne og jeg.

Bente Kehler

Sosu-assistent. Jeg har arbejdet som ufaglært og været sygehjælpererelev på Østervang, inden jeg blev ansat som sygehjælper den 1. januar 1979. Jeg har gennem alle årene, været glad for Østervang

som arbejdsplads og for de mange skønne kollegaer, jeg har arbejdet sammen med, rundt i hele huset. De mange beboere, jeg har passeret gennem tiden, har bidraget med dejlige samtaler og smil. I dag er jeg i Aktivitetscenteret.

Steen Følsgård

servicemand. Ansat den 1. november 1985.

Folk har spurgt, hvordan jeg kan arbejde samme sted så længe. Det kan man hvis arbejdspladsen udvikler sig med tiden og det har Østervang. Der er

flere ting der har betydet, at det er en god arbejdsplads. Arbejdsmiljø, kollegaer og udfordringer, rummelighed. Det at vi alle har noget at bidrage med. Østervang er transformeret til en fra en gammel, støvet 'dame' til et levende sted, hvor borgeren er i absolut centrum i smukke bygninger omgivet af grønne arealer, midt på Frederiksberg. Der kunne siges meget mere.

LIVETS GANG PÅ ØSTERVANG

Østervangs værdigrundlag

Østervangs overordnede målsætning

- Plejeboligerne Østervang skal yde en pleje og omsorg, der tager udgangspunkt i beboerens fysiske tilstand, fremmer beboerens psykiske stabilitet, understøtter beboerens sociale tryghed og tager hensyn til beboerens åndelige behov.
- Beboeren og dennes pårørende skal opleve omsorg og nærvær som en integreret del af udførelsen af opgaverne.
- Opgaverne skal udføres på en sådan måde, at beboer inddrages i arbejdet for at fastholde/udvikle vedkommendes færdigheder, handlemuligheder, holdninger og livssituation.
- Beboeren skal opleve medarbejderne som kvalificerede og behagelige.
- Beboeren skal opleve, at tonen i dialogen er ligeværdig og tillidsvækkende og afstemt efter beboerens.

Samarbejde med pårørende

Plejeboligerne Østervang ønsker tæt samarbejde med de pårørende.

Pårørende kommer frit i afdelingerne og har mulighed for at deltage i hverdagen på Østervang. Pårørende har mulighed for at deltage på kaffemøderne der afholdes i afdelingerne minimum seks gange årligt.

Formålet med kaffemøderne er at have en dialog mellem beboere, pårørende og personale omkring sammenhængen i hverdagen. Som pårørende har man mulighed for at deltage i de arrangementer der bliver holdt på Østervang.

***"Sammen skaber vi
et trygt hjem og
en sund arbejdsplads"***

Livshistorien 1998

(Historien om livsplakater se side 19)

LIVSPLAKAT - PLEJEBOLIGERNE ØSTERVANG - FREDERIKSBERG, 1998

Mig selv som 3-årig.
Krøllerne blev, efter klipningen, gemt.

Min oldefar, Jens Peder Samson,
født 16.1.1816, død i 1894.

Hermine Møller, sommeren 1907 (70 år).

Min farmor, Christiane Pedersen
født Hansen, ca. 1926.

Min morfar.

Min mormor.

Min hustru, Inge Helga Alice Møller,
7 uger gammel i 1916.

Min oldemor, Karen Emilie Samson født Hansen.
Født ca. 1816.

Hermine Jensen.

Sophie Caroline Samson gift Sørensen med Jens
(stående) og Rasmus.

Aage R. Pedersen

- 1916: ♂ Født den 20. august i Rønne på Bornholm, St. Torvegade.
- 1917: Kom til København.
Rosenvangskolen, 1-5 klasse.
Gl. Hellerup Gymnasium.
Konfirmeret i Hellerup Kirke.
- 1935: Student fra Akademisk Kursus (matematiker).
- 1943: Blev cand.polit.
- 1943: Blev gift med Inge Helga Alice Møller (f. 26. marts 1916), på Frederiksberg Rådhus. Inge var i familie med Axel Møller.
- 1949: Vi fik vore datter, Birgit Ulla den 25.12.
- 1972: Vi fik vores første barnebarn, Thomas Jyde.
- 1977: Vi fik vores andet barnebarn, Frederik Wagner.
- 1988: Min hustru Inge dør.
- 1997: ♂ Begynder i Aktivitetscentret på Østervang.

Mine forældre med gravhunden Bossie. Landaueren, der har tilhørt Grev Ahlefeldt, holder foran Kærsgrød i Brøndby, ca. 1942.

Aage R. Pedersen

(fortsat)

Min farmor, Christiane Pedersen
født Hansen. Død 27.6.1929.

Helene Jensen, født 1801, død 1882.
En af "de gamle" i slægten.

Min farfar, John Peder Pedersen. Død 2.5.1907.
Min farfar havde Søborggård.

Mine bedsteforældre Rasmus og Sophie
Sørensen. Bag på billedet står: "Rønne den
22.12.1919. Kære Datter og Svigersøn, hermed
vore bedste ønsker om en god og velsignet Jul.
Kærlig hilsen Mor og Far.

Hermine Møller, født Jensen.

Min mors søskende.

Min kones bedsteforældre som nyforlovede:
Frederik Montebello Møller
(15.3.1837-29.6.1904) og
Hermine Møller (24.3.1837-25.9.1936).

"Manden fra Stevns".
Fra min kones familie.

Min bedstefar,
Rasmus Frederik Sørensen.

Livshistorien 2022

(Historien om livsplakater se side 19)

ØSTERVANG PLEJEBOLIGERNE, FREDERIKSBERG, 2022

Else Bertelsen f. Christiansen

Mig selv ved skolestart i 1946.

Mig selv, Poul og Inger i 1949.

Jeg begynder på Hindholm i 1950.

- 1939:** ♀ 20. januar bliver jeg født i Holløse.
- 1945:** 4. maj, Danmark bliver befriet.
- 1946:** Begynder jeg i Holløse Skole, hvor min far er lærer.
- 1949:** Bliver jeg storesøster til Helge. Har i forvejen en bror, Poul, f. 1934 og en søster, Inger, f. 1937.
- 1950:** Bliver jeg indmeldt på Hindholm Kost- og Realskole.
- 1952:** Får min far job i Orehoved, på Nordfalster.
- 1955:** Får jeg realeksamen.
- 1957:** Bliver jeg optaget på Vordingborg Seminarium.
- 1959:** Tager jeg det første af min uddannelse.
- 1959:** 27. juli bliver jeg gift med Svend-Aage Bertelsen, der er arkitekt.
- 1961:** Bliver jeg dimitteret fra Seminariet og får job i Vordingborg Kommune.
- 1966:** 28. september bliver vores datter Hanne født.
- 1979:** Bliver Hanne konfirmeret.
- 1996:** 9. maj dør min mand, Svend-Aage.
- 1999:** Bliver jeg pensioneret.
- 2003:** Flytter jeg til Borups Allé, Frederiksborg.
- 2020:** 20. november flytter jeg ind på Plejeboligerne Østervang.

Svend-Aage Bertelsen i 1959.

Mig selv.

Mig selv til min bror Pouls bryllup i 1957.

Min lillebror, Helge, i 1949.

Fra venstre: Mig selv, min mor, Poul, Helge, min far og Inger.

Svend Aage og jeg blev gift i Gyldebjerg Kirke i 1959. Min far var korsanger og min mor organist i denne kirke.

Else Bertelsen f. Christiansen

Mig selv.

Vores datter Hannes dåb i 1966.

Mig selv.

Helge, Inger, mig selv og Poul i 1999.

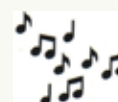

Hanne, foran vores hus, til hendes konfirmation i 1979.

Min klasse, mig yderst til højre i 1971.

Musik og sange jeg holder af

Musik:
Wienermusik, klassisk.

Sang:
"Når de gamle bøge springer ud", den får mig til at genopleve, når jeg dansede med min mand.

LIVETS GANG PÅ ØSTERVANG

Et trygt hjem

Et trygt hjem er

individuelt og universalt

Et sted med varme og menneskelighed
Hvor jeg kan føle glæde og andre
glædes med mig
Hvor jeg kan udtrykke min sorg
og blive trøstet
Hvor jeg kan få kontakt og bevare relationer
Et sted hvor andre vil mig det godt

Et sted hvor jeg har mine ting –
gamle og nye
Hvor jeg kan modtage besøg hele døgnet
Hvor jeg kan tilbyde mine gæster en
kop kaffe
Hvor jeg kan invitere til fest
Et sted med minder og oplevelser

Et trygt hjem er

Et sted hvor jeg bliver set og hørt
Hvor jeg kan lukke min dør, trække vejret
og sige "åhhh!"
Hvor de kender mine vaner
Hvor jeg vækkes med et blidt "godmorgen"
Et sted med stabilitet

Et sted med lys, kunst og blomster
Hvor min historie er kendt
Hvor jeg føler mig til nytte
Hvor min værdighed bevares
Et sted hvor jeg føler mig godt tilpas

Et trygt hjem er

Et sted jeg glæder mig til efter ferier og
besøg hos familien

Et trygt hjem er

Et sted hvor jeg nyder at være –
jeg nyder at være her

DET ER MIT HJEM

Østervang – mit/vores trygge hjem

*Beboerne på Østervang
& Johnna Baggers*

Stort tillykke med jubilæet!

Tænk engang, hvad der er sket på 100 år ...

Dengang i 1923 blev der for første gang vist talefilm i Danmark. Vi fik vores første færdselslov. Og så blev Walt Disney

Company stiftet. Men 1923 var også et vigtigt år her på Frederiksberg. For det var nemlig året, hvor vi kunne indvie et helt nyt plejehjem. Helt præcis den 17. november kunne vi slå dørene op til det, som vi dengang kaldte Frederiksberg Alderdomshjem og som vi i dag kender som "Østervang".

De ydre rammer er stort set de samme som dengang, men indenfor er der sket rigtig meget. Ikke bare på indretningen, som er blevet opdateret og moderniseret mange gange siden da. Omsorg har altid været – og er stadig nøgleordet. Men jeg tør godt påstå, at der er sket meget med den måde vi tænker pleje og omsorg op igennem årene. Og Østervang i dag handler meget mere om både den enkelte beboer og fællesskabet.

Der er fokus på deltagelse, inddragelse og medbestemmelse, og samarbejdet med de pårørende er blevet helt centralt. For det gode og meningsfyldte ældre liv er et fælles ansvar, som vi kun kan lykkes med i samarbejde med både borgeren selv og de pårørende.

Østervang har altså udviklet sig fra alderdomshjem til et moderne plejecenter, der både favner beboere med forskellige livshistorier, men også åbner sig mod det øvrige samfund.

Det har Østervang gjort de seneste 100 år, og jeg er sikker på, at vi også vil gøre det i de næste 100 år.

Så derfor vil jeg sige stort tillykke til alle på Østervang – beboere, pårørende og alle de dygtige ledere og medarbejdere, der hver dag har deres gang på Østervang.

Jeg glæder mig til at se, hvad de næste 100 år byder på. Jeg er sikker på, at det bliver både spændende og lærerigt.

Stort tillykke med jubilæet!

*Michael Vindfeldt
borgmester*

